„Završující (připomínání Boha), se kterými ten, kdo je říká - nebo dělá - na konci každé povinné modlitby, neprohraje: třiatřicetkrát subhánalláh, třiatřicetkrát alhamdulilláh a čtyřiatřicetkrát Alláhu akbar.”

Ka'b Ibn ‘Udžra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Završující (připomínání Boha), se kterými ten, kdo je říká - nebo dělá - na konci každé povinné modlitby, neprohraje: třiatřicetkrát subhánalláh, třiatřicetkrát alhamdulilláh a čtyřiatřicetkrát Alláhu akbar.”
[Správný(Sahíh)] [Zaznamenal ho Muslim]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl, že je dhikr, který když člověk řekne, nebude litovat a dostane se mu za tato slova velké odměny. Tento dhikr se říká po sobě a následuje po povinné modlitbě. Tato slova zní: „Subhánalláh” - říká se třiatřicetkrát a znamená oproštění Boha od každého nedostatku. A slova „alhamdulilláh,” která se také říkají třiatřicetkrát. A tato slova popisují dokonalost Boha s láskou a úctou. A slova „Alláhu akbar,” která se říkají čtyřiatřicetkrát a znamenají, že Bůh je největší a nejvelkolepější ze všeho.

http://www.sunnah.global/hadeeth/cs/show/6259